

Skarżąca podnosi ponadto, że zwiększając kwotę podstawową grzywny o czynnik odstraszący 100 %, Komisja naruszyła art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003⁽¹⁾, wytyczne w sprawie metody ustalania grzywn⁽²⁾ oparte na tym rozporządzeniu, zasadę równości a także zasadę proporcjonalności. Skarżąca twierdzi także, że naruszając wytyczne w sprawie ustalania grzywn i art. 23 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 Komisja zwiększyła kwotę grzywny o 50 % z tytułu powrotu do naruszenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

⁽²⁾ Komunikat Komisji — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywn nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (Dz.U. 1998, C 9, str. 3).

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2007 r. — COFAC przeciwko Komisji

(Sprawa T-158/07)

(2007/C 155/65)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: COFAC (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciel: Luis Gomes, advogado)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie na podstawie art. 230 WE nieważności decyzji D(2004) 24253 Komisji z dnia 3 czerwca 2005 r. o zmniejszeniu pomocy finansowej Europejskiego Funduszu Społecznego (ESF) przyznanej skarżącemu decyzją C(87) 0860 z dnia 30 kwietnia 1987 r. (akta nr 870927 P1);

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 1 marca 2007 r. skarżący został powiadomiony o decyzji Komisji o zmniejszeniu o 25 291,75 EUR pomocy finansowej przyznanej decyzją C(87)0860 z dnia 30 kwietnia 1987 r. z uzasadnieniem, że „pojawiły się dowody na nieprawidłowości w przebiegu niektórych akcji szkoleń zawodowych współfinansowanych przez ESF (...) po ustaleniach postępowania

karnych dotyczących zarządzania i szczegółowego wydatkowania przyznanej pomocy (...) oraz po korektach w odniesieniu do kosztów i finansowania dotyczących niniejszej sprawy zgodnie z orzeczeniami sądowymi lub audytem/ponownymi badaniami przeprowadzonymi w stosunku do podmiotów, o których mowa”.

Jednakże portugalskie postępowanie sądowe przeciwko skarżącemu zakończyło się rozstrzygnięciem o przedawnieniu ścigania, z którego nie może w żaden sposób wynikać żadne zmniejszenie.

Skarżący ponadto nigdy nie został powiadomiony przez władze krajowe o przygotowywanych końcowych wnioskach wynikających z audytu lub ponownej oceny, w których nie brał żadnego udziału i nigdy nie był w stanie bronić się przed oskarżeniami o nieprzestrzeganiu struktury kosztów i finansowania w sprawie.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Pierwszej Instancji, decyzja Komisja o zmniejszeniu lub cofnięciu pomocy finansowej przyznanej przez ESF może dotyczyć korzystających z tej pomocy w sposób bezpośredni i indywidualny.

Skarżący nigdy nie miał prawdziwej okazji przedstawienia swego punktu widzenia Komisji w odniesieniu do zmniejszenia pomocy, co skutkuje tym, że zaskarżona decyzja Komisji jest dotknięta bezprawnością i musi zatem zostać stwierdzona jej nieważność.

Decyzja została wydana z naruszeniem prawa do obrony, będącego podstawową zasadą prawa wspólnotowego, zgodnie z którym wszyscy adresaci, na których interesy w znacznym stopniu decyzja może negatywnie wpłynąć powinni mieć możliwość skutecznego przedstawienia swego stanowiska w kwestiach, w oparciu o które decyzja została wydana.

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2007 r. — COFAC przeciwko Komisji

(Sprawa T-159/07)

(2007/C 155/66)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: COFAC — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, crl (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciel: Luís Gomes, advogado)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie na podstawie art. 230 WE nieważności decyzji D(2004) 24253 Komisji z dnia 9 listopada 2004 r. o zmniejszeniu pomocy finansowej Europejskiego Funduszu Socjalnego (FSE) przyznanej skarżącemu decyzją C(87) 0860 z dnia 30 kwietnia 1987 r. (akta nr 870927 P1);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są identyczne z tymi przedstawionymi w sprawie T-158/07.

klas 14, 16, 21, 25, 32 i 34, oraz wcześniejsze powszechnie znane niezarejestrowane słowne i graficzne znaki towarowe „COYOTE UGLY” dla towarów i usług z klas 14, 16, 21, 25, 32, 33, 34, 41 i 42.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w części i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do usług z klasy 42.

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim odrzucono w niej sprzeciw w odniesieniu do objętych zgłoszeniem „usług rozrywkowych i usług dla dyskotek i sal przyjęć” z klasy 41, i odrzucenie zgłoszenia w odniesieniu do tych usług

Podniesione zarzuty: niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 9 maja 2007 — Group Lottuss przeciwko OHIM — Ugly (COYOTE UGLY)

(Sprawa T-161/07)

(2007/C 155/67)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Group Lottuss Corporation, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Grau Mora, A. Angulo Lafora, M. Ferrándiz Avendaño i J Arribas García)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikami postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: UGLY, INC.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności (w części) decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 marca 2007 r., w zakresie, w jakim odrzucono w niej częściowo zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 2.428.795 „COYOTE UGLY” złożone przez GROUP LOTTUSS CORP. SL;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Group Lottuss Corporation, SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „COYOTE UGLY” (zgłoszenie nr 2.428.795) dla towarów i usług z klas 9, 41 i 42.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Ugly, Inc.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy „COYOTE UGLY” dla towarów z

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2007 r. — Pigasos Alieftiki Naftiki Etairia przeciwko Komisji

(Sprawa T-162/07)

(2007/C 155/68)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Pigasos Alieftiki Naftiki Etairia (Moskhato, Grecja) (przedstawiciel: N. Skandami, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez szereg bezprawnych działań i zaniechań, Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich naruszyły podstawowe zasady prawa Wspólnoty w zakresie swobody przepływu, wolności gospodarczej, proporcjonalności, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz skutecznej ochrony prawnej, w odniesieniu do działalności rybołówczej na obszarze przygranicznym państwa trzeciego (Tunezja) i transportu produktów złowionych na obszar celny Wspólnoty przez terytorium tego państwa — stowarzyszonego ze Wspólnotą — pod nadzorem celnym (w tranzycie),
- zasądzenie od instytucji wspólnotowych na rzecz skarżącej kwoty 23 608,551 dinars oraz kwoty (EUR 188 583,19 + 10 806 323,44 + 1 000 000 = 11 994 906,62) 11 994 906,62 EUR tytułem odszkodowania na podstawie art. 235 WE i art. 288 akapit drugi WE.